

for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til nærværende Lov under Forudsætning af, at nedennævnte Udvalg anerkender Betydeligheden af, at saadant Arbejde iværksættes af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted, være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde“.

Det mener jeg er noget, man ingen Ret har til at blande ind i Forsikringen. Bestemmelsen om disse ekstraordinære Understøttelser kan, hvis den opretholdes, kun angaa dem, der søger ekstraordinær Hjælp. Arbejderne, der forsikrer sig igennem deres Arbejdsløsheds-kasser, maa kunne faa den Forsikringssum udbetalt, de har forsikret sig for, naar de Tilfælde indtræder, som er forudsat i Arbejdsløshedsloven, uden at uvedkommende Faktorer fra Tid til anden blandes ind deri. Det er jo, hver Gang Indenrigsministeren sammen med Rigsdagsudvalget paa de 16 Medlemmer har fastsat, at nu er der Krise i Landet, at man ifølge denne Bestemmelse agter at blande hele den Historie ind i vor Arbejdsløshedsforsikring, d. v. s. man vil gøre Understøttelsen afhængig af, om vedkommende ikke kan faa Arbejde ved disse Nødhjælpsarbejder, medens han, som jeg har nævnt adskillige Gange, dog selv har betalt 55 pCt. for at kunne faa denne Understøttelse. Jeg mener, at hele denne Del af Lovforslaget, der handler om en ekstraordinær Arbejdsløsheds-krisefond, er og maa være vor Arbejdsløshedsforsikring ganske uvedkommende.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger vedrørende Nødhjælpsarbejderne. Jeg maa sige, at jeg blev meget forbavset over det Apparat, som den højtærede Minister her foreslaar at sætte paa Benene. Det er ærede Medlemmer her i Tinget bekendt, at Venstre og Venstres Regering har undlivet alle Nævne; men i Anledning af den Lov, der her foreslaas, agter man nu at oprette 24 eller 25 nye Nævn, hvortil kommer den højtlønnede Embedsmand, der skal staa i Spidsen for hele Maskineriet. Der bliver her Arbejdsløshedsnævn, Arbejdsanvisningsnævn, Krisefonds-nævn, Rigsdagsudvalget, Arbejdsudvalget af 1917 og saa et Nødhjælpsnævn i hvert af Landets Amter foruden i København. Hvor meget Kontorhold hele denne Historie skal udstyres med, kan man vel ikke sige i Øjeblikket, men det bliver sikkert en meget bekostelig Historie.

Ja, hvis den højtærede Indenrigsminister til alle disse Nævn kunde finde arbejdsløse, saa var nogle dog kommet i Arbejde. Jeg ved ikke, om der er saa mange arbejdsløse Rigsdagsmænd, at man maaske ogsaa kunde besætte Rigsdagsudvalget med saadanne — i saa Tilfælde var de ogsaa anbragt. Jeg tror dog, at man kunde begynde Sparsommeligheden med at spare paa hele dette uhyrlige Apparat.

Gaar jeg nu over til at opkaste Spørgsmaalet: Hvad er Nødhjælpsarbejder, saa ser jeg i den Betænkning, vi har faaet udliveret, at i Spidsen troner Ringbanen i København. Saa vidt jeg erindrer, var det i min Barndom, man vedtog dette Baneanlæg i København med Ringbane og det hele; men det trækkes nu frem her og regnes ogsaa til Nødhjælpsarbejderne. Jeg ved en Kommune, som vist er kommet for sent med sin Indberetning til Indenrigsministeren; den havde som Nødhjælpsarbejder tænkt sig Opførelsen af en teknisk Skole, et Alderdomshjem, Udførelse af Veje og Gader o. s. v. Jeg kan ikke se rettere, end at den langt overvejende Part af det, man i Betænkningen har opstillet som Nødhjælpsarbejder, er ikke andet end Arbejder; man rykker frem fra næste Aar til i Aar og saa kalder Nødhjælpsarbejder. Det er alt sammen samfundsnyttige og nødvendige Arbejder, som skal udføres. I Betænkningen nævnes Nødhjælpsarbejder, der udføres i Sverige, og man fortæller, at et Par Socialdemokrater har været meget glade for dem. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Nødhjælpsarbejderne i Sverige har været af en ganske anden Karakter. Det har været f. Eks. Rensning af Skovbunden for Stubbe. Det angiver nærmest Karakteren af de Nødhjælpsarbejder, man har der. Jeg vil i øvrigt haabe, at vi i det Udvalg, der bliver nedsat, kan faa undersøgt, hvor stor Indflydelse Nødhjælpsarbejderne i Sverige har haft paa Arbejdsløshedens Afhjælpning.

Saa er der Forslaget, som den højtærede Indenrigsminister fremkommer med, at disse Arbejder skal udføres til en mindre Betaling. Det kan vi naturligvis fra Arbejdernes Side ikke gaa ind paa. Der siges ved alle Møder saa kønt, at vi skal være fælles om at bære Byrderne, de Byrder, som den industrielle Krise har ført med sig; men hvis Arbejdernes Lønninger nu igen skal reduceres, bliver det udelukkende dem, der kommer til at bære disse Byrder. Jeg vil gerne slaa fast, at Arbejderne har allerede faaet reduceret deres Lønninger to Gange. Arbejdernes Lønninger er blevet nedsat med 15—20 Kr. pr. Uge, og jeg